

ประวัติท่าน อะลีเย บิน อบี ฏอลิบ

[ไทย – Thai – تايلاندي]

ดร.อะมีน บิน อับดุลลอฮฺ อัช-ชะกอวีย์

แปลโดย : อิสมาน จารง

ตรวจทานโดย : ซุฟอัม อุษมาน

2011 - 1433

IslamHouse.com

﴿ سيرة علي بن أبي طالب رضي الله عنه ﴾

« باللغة التايلاندية »

د. أمين بن عبدالله الشقاوي

ترجمة: عثمان جارونج

مراجعة: صافي عثمان

2011 - 1433

IslamHouse.com

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตา ปราณียิ่งเสมอ

เรื่อง ที่ 59

ประวัติท่าน อะลียฺ บิน อบี ฏอลิบ

มวลการสรรเสริญเป็นเอกสิทธิ์ของอัลลอฮฺ ขอการเจริญพรและความสันติมีแด่ท่านศาสนทูตของอัลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ข้าขอปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ และมุฮัมมัดนั้นเป็นบ่าวและศาสนทูตของพระองค์

ต่อไปนี้เป็นเนื้อหาบางส่วนของประวัติผู้ยิ่งใหญ่ท่านหนึ่งจากบรรดาผู้ยิ่งใหญ่ทั้งหลายในประชาชาติอิสลาม ท่านเป็นวีรบุรุษท่านหนึ่ง และเป็นสุดยอดอัศวินผู้กล้า ท่านเป็นเศาะหาบะฮฺที่ยิ่งใหญ่ของท่านศาสนทูต เราคัดประวัติส่วนหนึ่งของท่านที่โดดเด่น แฝงด้วยข้อคิดและบทเรียนอันมากมายมากกล่าว

เศาะหาบะฮฺท่านนี้เกิดก่อนการแต่งตั้งนบีเป็นนบีสิบปี เติบโตมาในบ้านของท่านนบี เป็นคนแรกที่รับอิสลามในหมู่เยาวชน ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้เคยกล่าวกับท่านว่า

« أَمَا تَرْضَى أَنْ تَكُونَ مِنِّي بِمَنْزِلَةِ هَارُونَ مِنْ مُوسَى، غَيْرَ أَنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي » [مسلم برقم ٢٤٠٤]

ความว่า “ท่านพอใจที่จะใกล้ชิดฉัน เสมือนตำแหน่งนบิฮารูนกับนบิมุซาหรือไม่ ต่างกันเพียงว่าหลังจากฉันนั้นจะไม่มีนบิอีกต่อไป” (มุสลิม หมายเลข 2404)

และท่านนบิได้เคยกล่าวแก่ท่านว่า

« لَا يُجِبُّكَ إِلَّا مُؤْمِنٌ، وَلَا يُبْغِضُكَ إِلَّا مُنَافِقٌ » [مسلم برقم ٧٨]

ความว่า “ไม่มีใครที่รักท่านนอกจากเขาเป็นมุอ์มินผู้ศรัทธา และจะไม่เกลียดท่านนอกจากคนมุนาฟิกเท่านั้น” (มุสลิม หมายเลข 78)

ท่านได้ร่วมรบกับท่านนบิทุกครั้งยกเว้นในสงครามตะบูก ท่านมีความโด่งดังในเรื่องการขี่ม้าและความกล้าหาญเป็นหนึ่งในผู้ที่ได้รับการรับรองการเข้าสวรรค์ ท่านนบิได้ให้ข่าวดีว่าท่านเป็นชาวสวรรค์ในขณะที่ท่านมีชีวิตอยู่ ท่านคืออัศวินในอิสลาม เป็นอะมีรุลมุอ์มินีน เป็นเคาะลีฟะฮุ อับ-รอชิด นามว่า อะลีย บิน อบี ฏอลิบ บิน อับดุลมุฏฏอลิบ อัล-กูเราะซีย์ อัล-ฮา

ซิมีย์ เป็นญาติของท่านนบีโดยเป็นลูกของลุงของท่านนบี และเป็นสามีมของท่านหญิงฟาติมะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺ ลูกสาวของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

นักประวัติศาสตร์ได้บันทึกว่า ท่านมีผิวสีน้ำตาล เคราหนา สูงปานกลาง หน้าท้องกว้าง หน้าตาดี ค่อนข้างไปทางเตี้ย ได้ฉายาว่าเป็นบิดาของหะซัน(อะบุล หะซัน) หรือบิดาของดิน(อับดุลรอบ) (ดู ตะวีคูล คุละฟาศ์ 132-133)

แท้จริงเศาะหาบะฮฺท่านนี้มีเหตุการณ์น่าทึ่งที่แสดงความเป็นวีรบุรุษของท่านมากมาย เหตุการณ์ที่แสดงถึงความกล้าและการเสียสละเพื่อศาสนาอิสลามของท่าน ส่วนหนึ่งคือท่านได้นอนบนที่นอนของท่านนบีในคืนที่ท่านนบีทำการฮิจญ์เราะฮฺ(อพยพจากเมืองมักกะฮฺไปยังเมืองมะดีนะฮฺ) โดยเอาชีวิตตัวเองไปเสี่ยงตายแลกกับท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม และท่านอะลียุ๊กก็เป็นคนแรกๆ พร้อมกับท่านหัมซะฮฺและอูบัยดะฮฺ บิน อัล-หาริษ ในการดวลดาบกับตัวแทนมุชริกีน(ในสงครามบะดัร์) และท่านยังเป็นหนึ่งในจำนวนเศาะหาบะฮฺที่ยืนหยัดอยู่กับท่านนบีในสงครามอุฮุด

อีกส่วนหนึ่ง คือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสงครามคือคนรัก
เมื่อ อัมรุ บิน วัดด์ ได้ควบม้าข้ามคูที่ขุดเป็นปราการซึ่งเขาถูก
นับว่าเป็นยอดอัศวินของชาวอาหรับเลยที่เดียว แล้วทำควลดาบ
กับทหารมุสลิม โดยที่เขาสวมหมวกเหล็กอยู่ และกล่าวว่า ไหน
ละสวรรคต์ที่บอกท่านคิดว่าตายแล้วจะได้เข้าไปอาศัย? มีใครจะ
ออกมาควลดาบกับฉันสักคนไหม? ท่านอะลียุ บิน อบี ฏอลิบ
ได้ก้าวออกไปหา แต่อัมรูกกล่าวว่า เจ้าหลานของฉันจงถอย
กลับไป ในหมู่ลุงๆ ของเจ้ายังมีผู้ที่อายุมากกว่าเจ้า ฉันไม่อยาก
หลังเลือดเจ้า แต่ท่านอะลียุตอบกลับไปว่า แต่ข้าขอสาบาน
ด้วยอัลลอฮฺ ว่าฉันไม่รังเกียจที่จะหลังเลือดท่าน อัมรุโกรธ เขา
ลงมาแล้วชักดาบอย่างเปลวเพลิงที่พิโรธ แล้วมุ่งมายังท่านอะ
ลียุ ท่านอะลียุได้กั้นกับโล่ไม้ของท่าน อัมรุได้ฟันดาบและดาบ
ได้ติดอยู่ที่โล่และถูกศึรชะทำให้เป็นแผล ท่านอะลียุก็ได้ฟันไป
ที่คอของเขาทำให้เขาล้มลงและร้องขอความช่วยเหลือ ท่านนบี
ได้ยินเสียงดังปรีๆก็รู้ว่าท่านอะลียุได้สังหารอัมรุแล้ว แล้วท่านอะ
ลียุได้กล่าวเป็นกลอนว่า

แม้ก่อนนินยังได้ช่วยศาสนาของอัลลอฮฺ ทั้งที่มันไร้ซึ่ง
สติปัญญา

ฉันนี่หนาได้ช่วยเหลือมุหัมมัดด้วยสัจจริง
จงอย่าคิดว่าอัลลอฮ์จะทอดทิ้ง
ปล่อยให้ศาสนาและนบีของพระองค์ต้องตกต่ำ จงจำไว้
ไ้บรรดาชาวอะหฺซาบ

อีกหนึ่งเหตุการณ์เด่นคือ เมื่อชาวยิวที่อยู่ทีคือยบรู
ทวยศหักหลังตอกองทัพมุสลิม ท่านนบีได้กล่าวว่า

«لَأُعْطِينَ هَذِهِ الرَّايَةَ رَجُلًا يَفْتَحُ اللَّهُ عَلَى يَدَيْهِ، يُحِبُّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ،
وَيُحِبُّهُ اللَّهُ وَرَسُولَهُ». قَالَ : فَبَاتَ النَّاسُ يَدُوكُونَ لَيْلَتَهُمْ أَيُّهُمْ
يُعْطَاهَا - قَالَ - فَلَمَّا أَصْبَحَ النَّاسُ غَدَوْا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله
عليه وسلم- كُلُّهُمْ يَرْجُونَ أَنْ يُعْطَاهَا فَقَالَ : «أَيْنَ عَلِيٌّ بْنُ أَبِي
طَالِبٍ». فَقَالُوا : هُوَ يَا رَسُولَ اللَّهِ يَشْتَكِي عَيْنَيْهِ - قَالَ : فَأَرْسَلُوا
إِلَيْهِ فَأَتَى بِهِ فَبَصَقَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- فِي عَيْنَيْهِ،
وَدَعَا لَهُ، فَبَرَأَ حَتَّى كَأَنْ لَمْ يَكُنْ بِهِ وَجَعٌ، فَأَعْطَاهُ الرَّايَةَ، فَقَالَ عَلِيٌّ
: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَقَاتِلُهُمْ حَتَّى يَكُونُوا مِثْلَنَا. فَقَالَ : «انْفُذْ عَلَى
رِسْلِكَ حَتَّى تَنْزِلَ بِسَاحَتِهِمْ، ثُمَّ ادْعُهُمْ إِلَى الْإِسْلَامِ، وَأَخْبِرْهُمْ بِمَا

يَجِبُ عَلَيْهِمْ مِنْ حَقِّ اللَّهِ فِيهِ، فَوَاللَّهِ لَأَنْ يَهْدِيَ اللَّهُ بِكَ رَجُلًا
وَاحِدًا خَيْرٌ لَكَ مِنْ أَنْ يَكُونَ لَكَ حُمْرُ النَّعَمِ». [مسلم برقم ٢٤٠٦]

ความว่า “ฉันจะมอบธงแก่ชายผู้หนึ่งที่อัลลอฮ์จะให้ชัยชนะ
ด้วยมือเขา เขาเป็นคนที่รักอัลลอฮ์และเราะสูลของ
พระองค์ และอัลลอฮ์และเราะสูลก็รักเขา” มุสลิมทุกคนก็
นอนหลับในคืนนั้นด้วยความคิดว่าใครที่จะได้รับธง รุ่งเช้าทุก
คนก็รีบมุ่งไปหาท่านนบีโดยหวังที่จะได้รับธงนั้น แล้วท่านนบีก็
กล่าวว่า “อะลีเย บิน อบี ฏอลิบอยู่ที่ไหน?” พวกเขา ก็ตอบว่า
ไอ้ท่านศาสนทูตของอัลลอฮ์ เขาเจ็บตาอยู่ แล้วพวกเขา ก็ไป
เรียกเขามา แล้วเขาก็ถูกนำตัวมา ท่านได้ถามที่นัยน์ตาทั้งสอง
ของท่านอะลีเยพร้อมกับดุอาอ์ให้หาย แล้วตาของเขาก็หายเจ็บ
ราวกับไม่เคยเจ็บมาก่อน แล้วท่านนบีก็ให้ธงแก่เขา ท่านอะลีเย
กล่าวว่า ไอ้ท่านศาสนทูต ฉันจะต่อสู้กับพวกเขาจนกว่าเขาจะ
เป็นเหมือนเรา ท่านนบีก็ตอบว่า “ท่านจงเดินทางไปอย่างไม่
ต้องรีบเร่ง จนกระทั่งเมื่อท่านถึงยังสถานที่ของพวกเขา
ท่านจงเชิญชวนพวกเขาสู่อิสลาม จงบอกถึงหน้าที่ที่พวกเขา
มีต่อสิทธิของอัลลอฮ์ ฉันขอสาบานด้วยอัลลอฮ์ว่า
หากอัลลอฮ์ให้ฮิดาเยฮ์สักคนหนึ่งเพราะท่าน มันย่อมดี

สำหรับท่านมากกว่าการที่ท่านจะได้รับอนุญาต(ที่มีราคาแพง)เสียอีก” (เศาะฮี้หฺ มุสลิม 4/1872 หมายเลข 2406)

เมื่อท่านอะลีอยู่ถึงที่ค็อยบ์รฺ ก็ได้เผชิญกับภษัตริย์ของพวกเขา คือมรหับ ยืนแกว่งดาบ และกล่าวเป็นกลอนว่า :

ค็อยบ์รฺรู้จักฉันว่าเป็นมรหับ

นักฆ่าด้วยอาวุธ วีรบุรุษผู้มากด้วยประสบการณ์

เมื่อสงครามปะทุเป็นไฟโชติช่วง

ท่านอะลีก็กล่าวเป็นกลอนตอบว่า :

ฉันคือผู้ที่มารดาให้ชื่อว่า ราชสีห์

เปรียบดังเสือป่าที่น่ากลัว

ฉันจะซังพวกท่านด้วยดาบ ดังตาซังที่ใหญ่ยิ่ง

แล้วทั้งคู่ต่างฟันดาบใส่กัน แต่การฟันของอะลีนั้นสามารถพิชิตมรหับได้ อัลลอฮฺให้ท่านได้รับชัยชนะ

พร้อมๆ กับความกล้าหาญ ท่านยังเป็นนักปราชญ์ในหมู่เศาะหาบะฮฺ เป็นคนที่ชาญฉลาด ครั้งหนึ่งมีหญิงนางหนึ่งถูก

นำมายังท่านอุมัรฺ โดยนางได้ให้กำเนิดบุตรแล้วหกเดือน(โดยไม่ได้แต่งงาน) แล้วท่านอุมัรฺก็ได้ตัดสินใจลงอาณานางด้วยการขว้าง แต่ท่านอะลีเยแย้งว่า โอ้ท่านอะมีรุลมุอฺมินีน ท่านไม่ได้ฟังดอกหรือ คำกล่าวของอัลลอฮฺที่ว่า

﴿وَحَمْلُهُ وَفِصْلُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا﴾ [الأحقاف: 15]

ความว่า “และการตั้งครรภ์กับการให้นมนั้นรวมแล้วสามสิบเดือน” (อัล-อะหฺกอฟ 15)

ท่านอุมัรฺจึงละเว้นนาง และเคยกล่าวในบางครั้ง(เมื่อไม่มีท่านอะลีเยคอยช่วยให้ความเห็น)ว่า “นี่เป็นคดี ที่ไม่มีมูลหะซัน (อะลีเย) คอยตัดสินให้”

และส่วนหนึ่งของคำกล่าวของท่านที่โดดเด่นนั้น คือท่านกล่าวว่า “ความดีนั้นไม่ใช่ด้วยการที่ท่านมีลูกและทรัพย์ที่เพิ่มมากขึ้น แต่ความดีที่แท้จริงนั้นคือการที่ท่านมีความรู้ที่มากขึ้น มีความใจเย็นที่ยิ่งใหญ่ และมีอิบาดะฮฺมากกว่าคนอื่นฯ หากท่านได้ทำดี ท่านก็สรรเสริญอัลลอฮฺ และหากท่านทำผิด ท่านก็ขออภัยจากอัลลอฮฺ”

ส่วนหนึ่งของคำกล่าวของท่านคือ “พวกท่านจงรับห้าสิ่งจากฉัน บ่าวจงอย่าหวังนอกจากกับพระผู้อภิบาลของเขาเท่านั้น, เขาจงอย่ากลัวนอกจากบาปของเขาเท่านั้น, เขาจงอย่าอายที่จะถามในสิ่งที่เขาไม่รู้, คนที่อาลัยจงอย่าอายที่จะกล่าวคำว่า “อัลลอฮ์เป็นผู้รู้ยิ่งกว่า” ในเรื่องที่มีคนถามแล้วเขาไม่รู้คำตอบ, ความอดทนนั้นเป็นส่วนหนึ่งของการศรัทธา เปรียบได้ดังศิระษะที่อยู่เหนือร่างกายทั้งหมด และถือว่าไม่มีอิमानความศรัทธาสำหรับผู้ที่ไม่มีความอดทน” (ตารีค อัล-คุละฟอาฮ์ 147)

เมื่อมีผู้ถามท่านถึงนิยามของโลกคุณยານี้ ท่านกล่าวว่า “ฉันจะเปรียบเทียบให้ท่านว่า มันเป็นเสมือนบ้านหลังหนึ่ง ใครที่อยากได้มันเขาจะโศกเศร้า ใครที่ไม่ได้หวังมันเขาก็จะถูกพิตนะฮ์(ถูกทดสอบ) ใครที่อยู่อย่างถูกต้องเขาปลอดภัย สิ่งที่จะหะลาลในนั้นจะถูกสอบสวน และสิ่งที่ต้องห้ามในนั้นจะถูกลงโทษ”

และท่านกล่าวว่า “ผลของมะอูคียะฮ์(บาปกรรม)นั้นคือมันทำให้เกิดความอ่อนแอในเรื่องอิบาดะฮ์ คับแคบในเรื่องริซกี ปัจจัยยังชีพ ลดลงในเรื่องของคุณสุข ท่านถูกถามว่า แล้วอะไรคือการลดลงของคุณสุข? ท่านตอบว่า เขาจะไม่ได้รับการ

สนองความต้องการที่หะลาล นอกจากจะมีสิ่งที่ทำให้เขากังวลเกี่ยวกับมัน” (ตารีค อัล-คุละฟาอ์ 144)

ท่านอิมามอิบนุ กะษีรฺ เราะหิมะฮุลลอฮฺ ได้กล่าวว่
แท้จริงท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้บอกถึงการถูกลอบสังหารของท่านอะลี๋ยไว้ก่อนแล้ว และมันก็เกิดขึ้นดังที่
ท่านนบีได้บอกไว้อย่างชัดเจน (ดู อัล-บิดายะฮฺ วะ อัน-นิฮายะฮฺ
9/204)

และมีรายงานจากท่านอัมมารุ บิน ยาสิรฺ เราะหิมะฮุลลอฮฺ
อันฮฺ ว่าท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่

«أَلَا أَحَدَدْتُكُمَا بِأَشَقَى النَّاسِ رَجُلَيْنِ؟»، قُلْنَا: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ،
قَالَ: «أَحْيِمِرُ ثَمُودَ الَّذِي عَقَرَ النَّاقَةَ، وَالَّذِي يَضْرِبُكَ يَا عَلِيُّ عَلَى
هَذِهِ - يَعْنِي قَرْنَهُ - حَتَّى تُبَلَّ مِنْهُ هَذِهِ - يَعْنِي لِحْيَتَهُ». [مسند
الإمام أحمد ٤/٦٦٣، وصححه الألباني في صحيح الجامع الصغير

برقم ٢٥٨٩]

ความว่ “ฉันจะบอกพวกท่านถึงชายสองคนที่อัปยศที่สุด
เอาไหม?” พวกเราตอบว่ ได้ ใ้ศาสนทูตของอัลลอฮฺ ท่าน
ตอบว่ “เขาทั้งสองคือ อูหัยมิรฺ ษะมูด ที่ฆ่าอูฐู(ของนบีสอล
ลิม) และคนที่แทงท่าน ใ้ อะลี๋ย จากตรงนี้ (หมายถึง

ศิระษะ) จนเลือดไหลท่วมถึงที่นี่ (คือเศรားของท่าน)” (มุสนัด อิมาม อะหมัด 4/263 ท่านอัล-อัลบานีย์ ตัดสินว่าเป็นหะดีษที่เศาะฮีหฺ ในหนังสือ เศาะฮีหฺ อัล-ญามิฮฺ อัล-เศาะฮีหฺ 1/505 หมายเลข 2589)

และการตายของท่านก็เกิดจากน้ำมือของพวกเขาเศาะวาญิดที่อัปยศที่ชื่อ อับดุลเราะห์มาน บิน มุลญิม ในปีทีสี่สิบ ฮิจญ์เราะฮ์ศักราช วันที่สิบเจ็ดเดือนเราะมะฎอน อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿ وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ

اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعْنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ﴿ ๙๓ ﴾ [النساء: ๙๓]

ความว่า “และผู้ที่ฆ่าผู้ศรัทธาโดยจงใจ การตอบแทนแก่เขาก็คือ นรกญะฮันนัม โดยที่เขาจะอยู่ในนั่นตลอดกาล และอัลลอฮ์ก็ทรงกริ้วโกรธเขา และทรงสาปแช่งเขา และได้ทรงเตรียมไว้สำหรับเขาซึ่งการลงโทษอันใหญ่หลวง” (ซูเราะฮ์ อัน-นิซาร์ 93)

อิมาม อัล-ชะฮะบีญ์ เราะหิมะฮ์ฮุลลอฮ์ ได้กล่าวว่า “อิบน์ มุลญิมนั้นถือเป็นคนที่อัปยศที่สุดในวันอาคิเราะฮ์ ในมุมมอง

ของกลุ่มชีอะฮ์สุรอฟีฏาะฮ์ แต่อะฮ์ลุลสุนนะฮ์ หวังว่าเขาเป็นชาวนรก และอัลลอฮ์อาจอภัยให้กับเขา ซึ่งแตกต่างจากแนวคิดของกลุ่มคอวาริจญ์และกลุ่มชีอะฮ์ หุก่มของเขาในมุขของอะฮ์ลุลสุนนะฮ์ก็เหมือนกับคนที่ฆ่าท่านอุษมาน, คนฆ่าท่านซุบัยรฺ, คนฆ่าท่านฎ็อลหะฮ์, คนฆ่าท่านฮะอีด บิน ญุบัยรฺ, คนฆ่าท่านอัมมารุ, คนฆ่าท่านคอริญะฮ์ และคนฆ่าท่านหุสัยนุ ซึ่งคนที่ฆ่าคนเหล่านั้นเราถือว่าเราขอไม่เกี่ยวข้อง ไม่ขอมีข้อผูกพันใดๆ กับพวกเขา เราโกรธกริ้วพวกเขาเพื่ออัลลอฮ์ และเราก็มีอบหมายเรื่องของเขาให้แก่อัลลอฮ์ อັซชะวะญ์ดฺ” (ตะรีคุลอิสลาม หน้า 654)

ขออัลลอฮ์ทรงพอพระทัยในตัวท่านอะลียฺ และตอบแทนท่านด้วยคุณงามความดี แทนอิสลามและบรรดามุสลิมทั้งหมด และรวบรวมเรากับท่านไว้ในสวรรค์ของพระองค์ด้วย อามีน

والحمد لله رب العالمين
وصلّى الله وسلم على نبينا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين.